

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

22 януари 1976 година*

По дело 60-75

с предмет иск до Съда за решение, в приложение на член 177 от Договора за ЕИО, от Pretura di Bovino по дело, висящо пред този съд между

Carmine Antonio Russo

срещу

Azienda di Stato per gli interventi sul mercato agricolo (AИМА) (Държавна агенция за посредничество на земеделския пазар)

преюдициално запитване за тълкуване на разпоредбите на Регламент № 120/67 от 13 юни 1967 г. на Съвета относно общата организация на пазара на зърнени култури (ОВ, стр. 2269),

СЪДЪТ

в състав: г-н R. Lecourt, председател, г-н R. Monaco и г-н H. Kutscher, председатели на състав, г-н A. M. Donner, г-н J. Mertens de Wilmars, г-н M. Sørensen и г-н Mackenzie Stuart, съдии,

генерален адвокат: г-н M. G. Reischl
секретар: г-н A. Van Houtte

постанови настоящото

Решение

1. С определение от 2 май 1975 г., постъпило в Съда на 7 юли 1975 г., Pretore de Bovino изпраща на Съда на Европейските общности, съгласно член 177 от Договора за ЕИО, няколко въпроса относно тълкуването на Регламент № 120/67 от 13 юни 1967 г. на Съвета относно общата организация на пазара на зърнени култури (ОВ, стр. 2269).

Въпросите са поставени по повод на дело, започнато от италиански производител на твърда пшеница, срещу Държавната агенция за посредничество на земеделския пазар (AИМА).

Производителят претендира, че е претърпял вреди от действията на AИМА, които се състоят в това, че тя е закупила големи количества твърда пшеница на световния пазар и ги е препродала на италианските производители на макарони, спагети и подобни

* Език на производството: италиански.

продукти („тестени изделия“) на цени, значително по-ниски от покупните цени и всъщност под интервенционната цена, определена съгласно разпоредбите относно общата организация на пазара на зърнени култури.

2. Целта на настоящото действие, което е било предприето по повод на антиинфлационната политика на Италианското правителство, е била да осигури доставки за производството на тестени изделия на цени, които биха гарантирали, че производството е доходно, въпреки максималните цени, наложени върху крайните продукти при етапите на продажба на едро и дребно.

Действието е било предприето в период, когато цените на световния пазар са били значително по-високи от определените цени съгласно правната уредба на Общността, съгласно която целият износ на твърда пшеница, чието производство в Общността е недостатъчно, за да покрие изискванията, е бил забранен за трети страни.

От досието става ясно, че от една страна цената на препродажбата, взета от АИМА за производството на тестени изделия, е била приблизително 13 000 лири за квинтал, което означава, че е била под индикативната цена от около 16 400 лири и всъщност под интервенционната цена от около 15 000 лири и че от друга страна, ищецът по главното дело е получил цена 17 000 лири за квинтал за количество твърда пшеница, продадено през януари 1975 г.

3. По първите два въпроса националният съд пита дали закупуването на твърда пшеница от една държава-членка на световния пазар и нейната препродажба на цени под покупната цена, и дори под инвентаризационната цена, е в съответствие с общата организация на пазара на зърнени култури.

Третият, четвъртият и петият въпрос се отнасят до отделните позиции на търговците в случаи на незаконосъобразна намеса на държавата в ценообразуването, установено от общата организация на пазара и последиците, до които води това, ако такава намеса е била в резултат от нарушаване на правата, съгласувани с тези търговци от правната уредба на Общността.

4. Настоящите въпроси са били поставени до Съда в резултат от незадължителна намеса на държавата на пазара на зърнени култури, целта на която не е била да влияе директно на формирането на цените на този пазар, а да провери покачването на цените на определени храни, произведени от твърда пшеница на ниво потребители.

5. Подобна намеса от държава-членка е съвместима с общата организация на пазара на зърнени култури, само доколкото не застрашава целите или действието на тази организация.

Тъй като една от основните цели на организацията е да гарантира на производителите цена, която се основава на индикативната цена, тази цел е застрашена, когато действията на Държавната агенция са такива, че влияят на

условията на пазара и предизвикват тенденция на принудително определяне на цените по това ниво.

Следователно трябва да се заключи, че действието на държава-членка със закупуването на твърда пшеница на световния пазар и впоследствие препродажбата и на пазара на Общността на цена, по-ниска от индикативната, е несъвместимо с общата организация на пазара на зърнени култури.

6. Въпреки това, настоящата ситуация не предполага, че определен производител може да претендира, че е претърпял вреди при продажбата на неговите продукти над индикативната цена, като по този начин получава предимствата, които регламента е целял да осъществи.

Всъщност съгласно правната уредба на Общността, отделният производител може да претендира, че не трябва да му се пречи да получи цена, приблизителна до индикативната, и във всеки случай не по-ниска от интервенционната цена.

Регламент № 120/67 фактически е целял да предпази развитието на земеделските продукти на Общността от нестабилност в световните цени и по този начин да гарантира равен стандарт на живот за земеделската общност и да стабилизира пазарите посредством налози и възстановявания от Общността, които предпазват функционирането на общия земеделски пазар срещу рисковете на световния пазар.

7. Следователно този регламент не е имал за цел да гарантира на заинтересуваните страни правото на печалба от случайните пазарни тенденции, когато нивото на световните цени надвишава това, което се счита за желателно за постигане целите на общата организация.

Следователно, отделен земеделски стопанин не може да претендира, че е претърпял вреди съгласно правото на Общността, ако цените, които фактически е получил на пазара, надвишават индикативната цена.

8. Националният съд е този, който трябва да реши въз основа на фактите по всяко дело дали отделен производител е претърпял подобна вреда.

9. Ако подобна вреда е била причинени чрез нарушаване на правото на Общността, държавата е отговорна пред пострадалата страна за последиците, във връзка с разпоредбите на националното право относно отговорността на държавата.

По съдебните разноски

10. Разноските, направени от Италианското правителство и от Комисията, които са представили становища пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред националната юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски.

по изложените съображения Съдът реши:

в отговор на въпросите, поставени от Pretore di Bovino с определение от 2 май 1975 г.,

Разпоредбите на Регламент № 120/67 от 13 юни 1967 г. относно общата организация на пазара на зърнени култури трябва да се тълкуват в смисъл, че:

а) Действие на държава-членка за покупка на твърда пшеница на световния пазар и впоследствие препродажбата ѝ на пазара на Общността на цена, по-ниска от индикативната цена, не съответства на общата организация на пазарите;

б) Съгласно правната уредба на Общността, отделен производител може да претендира, че не трябва да му се пречи да получи цена, приблизителна до индикативната цена и във всеки случай не по-ниска от интервенционната цена;

в) Ако отделен производител е претърпял вреди в резултат на посредничеството на държавата-членка чрез нарушаване на правото на Общността, държавата е тази, която понася последствията пред пострадалата страна във връзка с разпоредбите на националното право относно отговорността на тази държава.

Подписи

Произнесено на открито съдебно заседание в Люксембург на 22 януари 1976 година.

Подписи